

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura
Anul X, Nr. 493 Vineri 21 noiembrie 1958 4 pagini 25 bani

Ziua internațională a Chartei educatorilor

Ziua de 20 noiembrie a fost înscrisă în calendarul mișcării sindicale mondiale ca zi a Chartei educatorilor, zi de solidaritate a educatorilor din lumea întreagă în lupta pentru democratizarea învățămîntului, pentru ridicarea rolului educatorilor în elaborarea politicii școlare, pentru îmbunătățirea condițiilor lor de muncă și trai.

Sărbătorirea pentru prima dată a zilei internaționale a Chartei are loc în conștiința unei asociații lumii pentru emularea popoarelor ce s-au asociat și exploatate, în conștiința creșterii în lume a planșei a oaleșilor, cercunilor imperiale împotriva libertății democratice a popoarelor respectivelor, în conștiința în care exemplul luminos al popoarelor socialiste, care și faucesc liber școlii, mobilizează la lupă pe oameii muncii ce pretindem.

Ideile Marii Revoluții din Occident au strălucit alături de lumina de neînclădită a cărei sferă eliberare a popoarelor. Astăzi, în penumbră și în vreme din ce în ce mai grea se face lupta oasivă a oameilor muncii care dorește o viață mai bună, lipsită de spectrul războiului atomic. Aceasta luptă a popoarelor se desfășoară pe un front larg, în care problema situației școlii și a cauzelor didactice ocupă un loc special.

Este știut că unul din aliații cei mai importanți ai cauzării și exploatareii este înșoarea culturală. De aceea lupta de eliberare a popoarelor înrobite de colonialism, ca și lupta oameilor muncii din țările capitaliste pentru eliberarea de sub jugul exploatareii, se duce paralel cu lupta pentru cultură. Trezirea conștiinței masei muncitorești, destrămarea sistemului colonial, al descauzării tuturor popoarelor din lanțul robiei imperialiste, al înălturării oricărei forme de exploatare.

În această importantă acțiune un rol de frunte revine școlii și educatorului. Educatorii legați de popor luptă astăzi pentru ca școlii să devină, dintr-un bun accesibil unui mănunchi restrins de privilegiați, un bun al tuturor oameilor muncii indiferent de rasă, credință, sex sau naționalitate.

Statisticile ne arată că analfabetismul rămîne încă un flagel puternic în țările Americii Latine, 6/ de milioane de înși în vîrstă de peste 15 ani și 19 milioane de copii de vîrstă școlară sînt analfabeți. Procentajul celor care nu știu carte se ridică în unele din aceste țări la 70 la sută din întreaga populație. Sînt însă țări coloniale din Africa Neagră și din alte părți ale globului unde analfabetismul atinge procente uluitoare, între 90-99 la sută, ca de pildă în Somalia Britanică și cea Italiană. Nestiința de carte se menține în proporție ridicată în țări ca Iran, Turcia, în care numărul tinerilor care nu știu carte depășește cifra de 9 milioane — și chiar în state capitaliste considerate „avansate” — cum sînt Statele Unite ale Americii, unde numărul analfabeților se ridică la peste 3 milioane.

Un aspect caracteristic al învățămîntului din țările capitaliste, dependente și coloniale îl constituie neacoperirea în școlii a copiilor de vîrstă școlară. Cauzele neacoperirii copiilor în școlii sînt diferite. Cele mai importante sînt: lipsa de materiale școlare, lipsa de localuri de școlii, în Republica Federală Germană, de pildă, lipsesc 70.000 de săli de clasă. Este interesant de amintit că, în timp ce pentru construcția de școlii ar fi necesare 4 miliarde

mărci, sumă care este mereu respinsă de guvernul vest-german, pentru construirea de cazarmă au fost alocate, numai anul acesta, 3 miliarde de mărci. În această situație se află și școlii din Franța la care guvernul cheltuiește 2 miliarde franci pe zi pentru a duce războiul în Algeria.

Pe baza unor legiuiri rușinoase, guvernul din Africa de Sud îndepărtează de școlii milioane de oameni numai pentru vîna de a avea o altă culoare. Segregația rasială este în floare și în S.U.A., bastionul imperialismului mondial, al cărui mod de viață este altele de multe idealizate de propaganda capitalistă. Rasiștii din unele state din sudul S.U.A. au preferat să închidă școlii decât să rezune la discriminare rasială.

Marea majoritate a copiilor oameilor muncii din țările capitaliste trebuie să se mulțumească cu școlii elementare, deoarece științele medicale și superioare sînt extrem de mari. Dar chiar și bruma de școlii care se află de masele populare din țările capitaliste urmărește să adormă conștiința oameilor muncii, să le abată atenția de la adevăratele cauze ale mizeriei în care se zbat. Tocmai de aceea conținutul școlii burgheze este rupt de nevoile oameilor muncii. În S.U.A. învățămîntul primar, ca și cel secundar, depinde în întregime de autoritățile locale și de administrații particulare.

În unele țări guvernele manifestă intenții vădite și deschise de militarizare și fascizare a școlii. În Japonia, de pildă, din îndemnul guvernului s-a constituit un așa numit „consiliu de cercetări asupra conștiinței”, prin care se caută să se forțeze modificarea anumitor paragrafe constituționale, spre a ușura militarizarea țării și bineînțeles și a învățămîntului. Au fost deja introduse noi obiecte de studiu cu caracter militar și s-a dat o orientare cu totul reacționară unor obiecte ca istoria, geografica, literatura etc. Profesorii progresiști din școlii R.F.G. și Spaniei sînt prigoniți și înlemniți.

Situația morală și materială a cadrelor didactice din țările capitaliste, dependente și coloniale este tot așa de precară ca și situația școlii în condițiile capitalismului mizericordios de profesor sau învățător este printre cele mai depreciate. Despre condițiile de trai la care oficialitatea americană, bunăoară, condamnă pe educatorii, amintim spusele lui Folson, ministrul Sănătății, Educației și Ocrotirii Sociale, care le califică drept „o rusine națională”.

Învățătorii și profesorii din S.U.A. dau un procent însemnat în rîndul celor peste 5 milioane de someri cîi se numără în această țară. Mulți profesori și învățători americani se bucură cînd își găsesc un loc de muncă într-un post ca cel de hamal sau de portar la vîrnă bloc.

Cu totul deosebită este situația școlii și a cadrelor didactice în țările socialiste, țări în care școlii este organizată pe principii profund democratice, cunoscute astăzi în întreaga lume. Superioritatea acestor principii este ilustrată de marile succese pe care le-au obținut învățămîntul și știința sovietică. Intelectualitatea U.R.S.S. în acest domeniu este recunoscută azi pînă și de dușmanii ei cei mai îndrăgiiți.

Școlii sovietică asigură fiecărui copil posibilitatea de a-și dezvolta în mod armonios forțele fizice și intelectuale, înclinațiile individuale și talentele. Scopul educației în școlii sovietice îl împlinește în mod armonios dezvoltarea multilaterală a posibilităților copilului cu pregătirea unui constructor activ

Din experiența unei școli

La cercul radiotehnic al școlii, tinerii tehnicieni montează un aparat de radiorecepție.

bete sinoptice, ortograme etc. Pentru a lărgi bagajul de cuvinte românești al elevilor, pe lângă studiul textelor din manual profesorii scriu pe tablă, la fiecare lecție, câteva propoziții ce cuprind cuvinte încă necunoscute de elevi, pe care aceștia le transcriu în caietele lor și le învață deîndată. În același scop se folosesc larg exercițiile de compunere, conversația, lectura extrascolară, recitări etc.

Multă atenție se acordă și predării literaturii române. Străduindu-se profesorii în această privință nu se îndreaptă numai spre asigurarea cunoașterii de către elevi a principalelor date din istoria literaturii. Ei urmăresc totodată să-i obișnuieze pe elevi, prin analizele repetate ale unor opere și fragmente literare, să auză și să înțeleagă cele mai valoroase mijloace de exprimare artistică a scriitorilor noștri clasici și contemporani.

Cea mai mare grijă în predarea literaturii române se acordă lucrării conținutului de idei al operelor studiate, educării patriotice a elevilor prin mijloacele literaturii. Merită să apreciem și interesul manifestat de profesorii de română pentru buna orientare a activității cercului literar al elevilor, ce poartă numele maestrului Mihail Sadoveanu. Tematica variată și bogată a acestui cerc a făcut ca interesul elevilor pentru studiul limbii și literaturii române să crească mult. Activitatea cercului are și un însemnat rol educativ, contribuind la stringerea relațiilor de prietenie între elevii români și maghiari. La seratele literare participă și elevii ai școlilor cu limba de predare română.

Faptul că profesorii discută adesea cu colegii lor de la școlii cu limba de predare română, împărțindu-și reciproc experiența cu privire la predare, a dus la o simțitoare îmbunătățire a pregătirii elevilor. Îmbinînd strîns munca de instruire a elevilor cu munca de educare comunistă a acestora, cadrele didactice de la Școala medie nr. 4 din Tîrgu Mureș se preocupă îndeosebi de înălțarea sentimentului de prietenie față de toți oamenii muncii din țara noastră — cadrul didactic acordă o mare atenție acestei probleme. În predarea limbii române se folosesc îndeosebi metoda comparativă. Profesorii de specialitate se sprijină în munca lor de predare pe un bogat și variat material intuitiv — scheme, ta-

biată de producție. La studierea tuburilor electronice în clasa a X-a, bunăoară, profesorul a dat elevilor prilejul să cerceteze nemijlocit diferite tipuri de asemenea tuburi, spre a le cunoaște construcția. Cînd au studiat emisia undelor electromagnetice, elevii au montat un emițător de unde folosindu-se de o bobină de inducție și un detector de cristal și au înregistrat ei înșiși aceste unde. Pe lângă demonstrații, pe lângă construirea de către elevi a aparatelor, profesorii folosesc larg în predarea fizicii și rezolvarea de probleme cu caracter practic. De exemplu în lecția de fizică a energiei apei li s-a indicat elevilor înălțimea bazinului hidrocentral de la Bîcaz și debitul apei și li s-a cerut să calculeze cantitatea energiei electrice ce va fi produsă aici într-un timp determinat.

Elevii vizitează adesea întreprinderile productive din orașul lor. Cei din clasa a IX-a, care studiază hidro și aerodinamica, vor vizita uzinele „Enelc Măuriciu” și „Ludovic Minski”, unde vor cerceta mecanismul și funcționarea preselor hidraulice. Elevii clasei a XI-a vor vizita uzinele comunale, unde vor cerceta motorul Diesel.

În atelier, ca și în cercurile tehnice ale școlii, elevii învață să mînuiește sculele, să prelucereze metale și lemnul, să efectueze lucrări de electrotehnică, radiotehnică etc.

Și profesorii de științe naturale se preocupă de legarea cunoștințelor de viață, de producție. Predînd în clasa a V-a cunoștințe privitoare la pomul-cuț, profesorii au explicat elevilor înțelesul economic a acestuia, le-au făcut cunoscută lucrările lui Rudolf Palocsay privitoare la raționarea soiurilor de pomi, i-au lămurit asupra necesității de a se cultiva în fiecare regiune soiuri corespunzătoare microclimei respective. La lecția despre pomul bumb li s-a vorbit elevilor despre recoltele bogate obținute în gospodăria agricolă colectivă din satul Georgeșe Doja prin prășirea pomului de patru ori și prin aplicarea polenizării artificiale. Nu de mult elevii au vizitat gospodăria agricolă colectivă „Tractorul roșu” din comuna Iedu, unde au urmărit pregătirea terenului pentru semănat cu tractorul. Cu acest prilej au îndeplinit și o muncă obștească, ajutînd la depozitarea sticlei de zahăr.

Gazeta de perete a cercului de științe naturale merită toată atenția. Pe lângă articole, nouăți științifice, înțelegeri și răspunsuri etc., această gazetă propune elevilor interesante teme pentru lucrări, cum ar fi „Stațiunile băneare din regiunea noastră și folosul lor”, „Speciile de animale din R.A.M.”, „Flora dealului Szamos-Telo” etc.

Toate aceste preocupări ale profesorilor pe linia unei citi mai bune pregătiri pentru viață a elevilor dau rezultate vizibile. Un mare număr de elevi au primit, de la începutul anului și pînă acum, note bune, care corespund nivelului lor general de cunoștințe.

În același timp, se înregistrează rezultate satisfăcătoare și în munca educativă. Printre acestea se situează la loc de frunte rezultatele obținute în întărirea legăturilor frățești cu elevii români. Școala a inițiat în repetate rânduri excursii în țările vecine.

Avînd în vedere rezultatele obținute, am căutat să extindem metoda stimulării prin fixarea unui anumit obiectiv în vederea cărui se fac economiile. Membrii cercului muncitor naturalist din clasa a VII-a și a VII-a fac acum economii pentru abonamente la revistele de specialitate. Alți elevi fac economii pentru aprovizionarea cu cărți a bibliotecii din clasele lor. Nelimitîndu-se numai la stimularea interesului personal, li vorbim elevilor, cu diferite prilejuri, despre însemnătatea obștească a economiilor lor. De exemplu, în timpul practicii pe care elevii o efectuează la Uzinele „1 Decembrie”, pedagoșii li arată că de însemnătate sînt pentru producția uzinei economiile pe care le fac muncitorii.

Cu prilejul ședințelor cu părinții pedagoșii li vorbesc deseori acestora despre valoarea economiilor, a economiilor lor. De exemplu, în timpul practicii pe care elevii o efectuează la Uzinele „1 Decembrie”, pedagoșii li arată că de însemnătate sînt pentru producția uzinei economiile pe care le fac muncitorii.

Elevii au pus în scenă și o piesă — „Cartea cu mistere”, de Virgil Stoenscu — în care se dezbate chestiunea folosirii unei chibzute economisiri a banilor. Piesa a fost văzută de aproape toți elevii școlii. Ea a fost jucată și în fața părinților.

În momentul de față facem eforturi pentru orientarea elevilor către economii pe o perioadă mai îndelungată. Am constatat că elevii sînt nerăbdători să-și ridice economiile la scurt timp după ce au început depunerile. De aceea am început, cu elevii din clasa a IX-a de anul trecut, o acțiune de economisire, care va dura pînă la terminarea școlii.

În felul acesta, prin eforturi susținute și continue, căutăm să-i obișnuim pe elevi să devină oameni chibzuiți, care își dau seama de valoarea economiilor și le apreciază important.

Perspectivile grandioase ale construirii comunismului

Lifele de control ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959-1965, cuprinse în tezele raportului care va fi prezentat de N. S. Hrușciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., au stîrnit în întreaga lume un interes urias. Prietenii Uniunii Sovietice, țările de democrație populară, țările nesocialiste iubitoare de pace, oamenii muncii de pretutindeni vîd în aceste cifre, în conținutul lor, o nouă și puternică dovadă a forței Uniunii Sovietice, a creșterii rapide a puterii sale, a succeselor sale în întrecerea pașnică cu țările capitaliste.

Pe baza uriașelor realizări înfăptuite pînă acum Uniunea Sovietică a dobîndit posibilitatea de a pași într-o perioadă nouă de cea mai mare importanță a dezvoltării sale — perioada construcției desfășurate a societății comuniste. Aceasta va fi etapa hotărîtoare a întrecerii cu lumea capitalistă, etapa în care trebuie îndeplinită în mod practic sarcina istorică de a ajunge din urmă și a întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor.

Cifrele de control ale dezvoltării economiei sovietice în planul de 7 ani (1959-1965) sînt o parte componentă a planului de perspectivă pe următorii 15 ani care constituie, de fapt, programul economic de construire a comunismului în Uniunea Sovietică.

Cum va arăta Uniunea Sovietică peste 15 ani? Citînd cifrele de control li apare în față imaginea luminoasă a unei țări a cărei forță, uriașă astăzi, va deveni, într-un viitor foarte apropiat, de neegalat. Peste 12 ani sau chiar mai devreme, după cum se subînțiază în teze, Uniunea Sovietică se va situa pe primul loc în lume atît în ce privește volumul absolut al producției, cît și producția pe cap de locuitor. Populația U.R.S.S. va avea astfel cel mai înalt nivel de trai din lume. Aceasta va constitui o victorie de importanță istorică mondială a socialismului în întrecerea pașnică cu capitalismul.

Pe drumul către obținerea acestor victorii planul de 7 ani reprezintă doar prima etapă. Problema fundamentală a acestei etape este dezvoltarea accelerată a economiei naționale, cîștigarea maximă de timp în întrecerea economică pașnică a socialismului cu capitalismul.

Sarcina principală a planului de 7 ani este realizarea unui avînt puternic și continuu al tuturor ramurilor economiei, pe baza creșterii cu precădere a industriei grele, întărirea potențialului economic al țării și înfăptuirea pe această bază a unei noi și importante ridicări a nivelului de trai al poporului. Această perioadă se va caracteriza prin avîntul continuu al culturii socialiste, prin creșterea bogăției spirituale a societății sovietice, prin ridicarea nivelului conștiinței oameilor muncii — constructori activi ai comunismului.

La sfîrșitul planului de 7 ani producția globală a Industriei sovietice va crește aproximativ cu 80 la sută față de 1958.

Perioada 1959-1965 va fi marcată de progresul tehnic în toate ramurile economiei naționale și, în special, de lărgirea continuă a serei de folosire a energiei atomice în scopuri pașnice. În acest scop vor intra în funcțiune o serie de centrale atomoelectrice cu diferite tipuri de reactori. Vor fi create și fabricate mașinile cele mai moderne pe baza foloșirii celor mai noi descoperiri și cuceriri ale științei și tehnicii, în special ale radioelectronicii, ultrasonului, ultrasunetelor, izotopilor radioactivi, semiconductorilor, energiei nucleare etc. Aceasta va fi totodată etapa hotărîtoare în înfăptuirea ideii geniale a lui Lenin cu privire la electricizarea completă a Uniunii Sovietice.

La sfîrșitul perioadei de 7 ani U.R.S.S. va atinge nivelul S.U.A. atît în ce privește volumul global, cît și producția pe cap de locuitor, la țesături, îmbrăcăminte și încălțăminte. În ce privește nivelul producției pe cap de locuitor la unele mărfuri alimentare de bază, U.R.S.S. va ajunge în această perioadă și va întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste.

La aceasta va aduce o mare contribuție uriașă dezvoltarea a agriculturii, a cărei producție globală va spori în 1965 de aproximativ 1,7 ori față de 1958.

Ca urmare a acestei uriașe dezvoltări a economiei va crește considerabil nivelul de trai al populației. Veniturile reale ale muncitorilor vor crește în medie cu 40 la sută, iar veniturile reale ale tehnicienilor cu cel puțin 40 la sută. Ca rezultat al măsurilor care se vor lua pentru reducerea zilei de lucru, în U.R.S.S. vor exista ziua de muncă și săptămîna de lucru cele mai reduse din lume.

(Continuare în pag. 4)

Școala medie nr. 4 cu limba de predare maghiară din Tîrgu Mureș a acumulat în ultimii ani o bogată experiență în munca de instruire și educare a elevilor. Preocupările pedagogice care lucrează aici sînt largi și multilaterale, vîndînd interesul și dragostea lor pentru școlii, pentru elevi.

Trebuie remarcat îndeosebi experiența pozitivă obținută în școlii în ceea ce privește predarea limbii române. Înțelegînd că însușirea temeinică a cunoștințelor de limbă și literatură română are nu numai o importanță instructivă, ci și o mare valoare educativă — deoarece contribuie la înălțarea dragostei elevilor față de patrie, la dezvoltarea sentimentului de prietenie frățească față de toți oamenii muncii din țara noastră — cadrul didactic acordă o mare atenție acestei probleme. În predarea limbii române se folosesc îndeosebi metoda comparativă. Profesorii de specialitate se sprijină în munca lor de predare pe un bogat și variat material intuitiv — scheme, ta-

Cultivăm spiritul de economie

Cultivarea elevii a spiritului de economie este o sarcină educativă de însemnătate deosebită, pe care colectivi pedagogici ai școlii noastre se străduiesc să-o îndeplinească cît mai bine. Noi căutăm să-i facem pe elevi să înțeleagă că economisirea la CEC este o îndatorire patriotică, un mijloc prin care ei pot să sprijine înălțarea economică a statului nostru și le arătăm că, în același timp, ei dobîndesc și folosuri personale de pe urma acestei acțiuni. Pe de altă parte, înțelegem de fapt că elevii pe care li educăm noi se vor integra în munca în comună productivă, vor trebui să devină constructori de războie ai statului nostru. De aceea noi avem datoria să-i în-

vîlăm de pe acum ce înseamnă economisirea, planificarea, chibzuita în folosirea mijloacelor materiale, să-i deprindem să aprecieze economia și să disprețuiască risipa. Educarea acestor înclinații spre economie, ordine și chibzuită presupune totodată educarea voinței, fără de care elevii nu-și pot impune un anumit regim de economii.

Pentru toate aceste motive am acordat în școlii noastre o atenție serioasă și permanentă îndrumării elevilor către depunerile la CEC. În acest scop am căutat să găsim forme cît mai variate și mai convințivoare. Astfel, pentru stimularea dorinței elevilor de a economisi am planificat, încă de anul trecut, câteva excursii pentru perioada vacanței de vară. Aceste excursii urmău să se realizeze din fondurile economice de elevi pe libertate CEC. După cîte am văzut mai îtrziu, stîmulentul a fost destul de puternic. Din 43 de elevi cînt numărul clasei a X-a, 20 de la școlii noastre, 40 au astăzi libertate CEC. Cu banii strîniși în timpul anului elevii au reușit să facă excursii la Hidrocentrala de la Bîcaz, în Delta Dunării, pe Valea Prahovei, la Cîrța de Argeș, la Cumpăna etc. Aproape că nu există clasă care să nu li participat la o excursie efectuată cu banii strîniși din depuneri.

Avînd în vedere rezultatele obținute, am căutat să extindem metoda stimulării prin fixarea unui anumit obiectiv în vederea cărui se fac economiile. Membrii cercului muncitor naturalist din clasele a VII-a și a VII-a fac acum economii pentru abonamente la revistele de specialitate. Alți elevi fac economii pentru aprovizionarea cu cărți a bibliotecii din clasele lor. Nelimitîndu-se numai la stimularea interesului personal, li vorbim elevilor, cu diferite prilejuri, despre însemnătatea obștească a economiilor lor. De exemplu, în timpul practicii pe care elevii o efectuează la Uzinele „1 Decembrie”, pedagoșii li arată că de însemnătate sînt pentru producția uzinei economiile pe care le fac muncitorii.

Cu prilejul ședințelor cu părinții pedagoșii li vorbesc deseori acestora despre valoarea economiilor, a economiilor lor. De exemplu, în timpul practicii pe care elevii o efectuează la Uzinele „1 Decembrie”, pedagoșii li arată că de însemnătate sînt pentru producția uzinei economiile pe care le fac muncitorii.

Elevii au pus în scenă și o piesă — „Cartea cu mistere”, de Virgil Stoenscu — în care se dezbate chestiunea folosirii unei chibzute economisiri a banilor. Piesa a fost văzută de aproape toți elevii școlii. Ea a fost jucată și în fața părinților.

În momentul de față facem eforturi pentru orientarea elevilor către economii pe o perioadă mai îndelungată. Am constatat că elevii sînt nerăbdători să-și ridice economiile la scurt timp după ce au început depunerile. De aceea am început, cu elevii din clasa a IX-a de anul trecut, o acțiune de economisire, care va dura pînă la terminarea școlii.

În felul acesta, prin eforturi susținute și continue, căutăm să-i obișnuim pe elevi să devină oameni chibzuiți, care își dau seama de valoarea economiilor și le apreciază important.

Răsfoind cataloagele

Catalogul este oglinda clasei, spune o vorbă mult folosită în școlile noastre. Și într-adevăr așa este. Notele din cataloagele școlare sînt reflectate în mod just — reflectă în mod cel mai concludent nivelul de cunoștințe al elevilor precum și felul în care a evoluat pregătirea acestora. Ele reflectă totodată munca profesorilor, grija lor pentru controlul, regulat al cunoștințelor elevilor.

Ne apropiem de sfîrșitul primului trimestru. E firesc, deci, ca în cataloage să existe suficiente elemente pentru a se putea trage o concluzie asupra felului cum s-a muncit pînă acum.

La școlii medie și la școlii de 7 ani nr. 1 din orașul Alexandria, notele acordate elevilor reflectă just, în general, nivelul de cunoștințe al elevilor. Majoritatea elevilor clasei a XI-a „A” răspund bine la orele de limbă română și au note corespunzătoare. Tot așa se prezintă și elevii clasei a V-a „A”, de la școlii medie la geografie, sau cei ai clasei a VI-a de la școlii nr. 1 la limbă română în dreptul numelor lor poști cîiti. În catalog, multe note bune.

velul general de cunoștințe al acestor elevi este destul de scăzut. Asemenea cazuri se întîlesc la limbă română, geografie etc., atît la școlii de 7 ani nr. 1 cît și la școlii medie. Fără îndoială că aprecierea justă a nivelului de cunoștințe al elevilor prin note este strîns legată și de numărul de note acordate la obiectivele respective. De aceea, mulți profesori de la școlii de mai sus au cautat să-și asculte pe elevii cîi mai des, acordîndu-le pînă în prezent cîte două și chiar trei note. Astfel, majoritatea elevilor din clasele a VIII-a de la școlii medie au cîte 2-3 note la fizică, chimie, științe naturale, iar cei din clasa a XI-a au cîte două note la limbă română.

Unii profesori, însă, nu acordă elevilor numărul suficient de note necesare încheierii unei medii care să ogîndească în mod cît mai exact nivelul cunoștințelor. Așa, de pildă, în clasa a VIII-a a școlii medii sînt elevi care n-au primit pînă în prezent nici o notă sau numai cîte o singură notă la matematică, limbă română, geografie, limbă latină, limbă franceză. De altfel, la limbă franceză această situație este caracteristică tuturor claselor. Spre exemplu, din cei 29 elevi ai clasei a V-a „A”, 12 elevi n-au la acest obiect nici o notă, iar restul numai cîte o notă. Tot așa stau lucrurile și la celelalte clase.

Mai mult chiar, sînt profesori, ca cei de educație fizică și desen, care n-au pus nici o notă pînă acum. La acești profesori mai există concepția că notele trebuie puse doar la sfîrșitul trimestrului, după impresia pe

care și-au format-o în perioada respectivă despre fiecare elev.

La școlii de 7 ani nr. 1 există de asemenea învățători și profesori care nu verifică cu regularitate cunoștințele elevilor. În timp ce la limbă română și matematică elevii claselor V-VII au în majoritate cîte 2-3 note, la limbă franceză, științe naturale, fizică, desen, educație fizică au numai cîte o notă sau chiar nici una. La clasele I-IV sînt de asemenea elevi care nu au primit pînă acum nici o notă, la științele naturale, geografie, istorie, desen, calligrafie, lucru manual, educație fizică, în vîjători ca Valentină Bălănescu, și Atanasie Bălănescu, care predau la clasele I-a, au pus elevilor lor prea puține note, unele fiind chiar însemnate cu creionul. Ei motivează că nu pun note pentru a avea posibilitatea să-i cunoască pe elevi, urmînd să-și noteze la sfîrșitul trimestrului. Este însă clar că o asemenea concepție cu privire la notarea elevilor nu poate contribui la aprecierea justă a cunoștințelor acestora.

Tot din cercetarea cataloageilor se observă o insuficientă preocupare din partea unor învățători și profesori pentru a verifica mai des cunoștințele elevilor care au primit note mici. Asemenea cazuri se întîlesc dese la școlii medie din Alexandria. Astfel, Ivan Mircea, din clasa a XI-a, a primit notă 4 la limbă română la data de 16 septembrie, iar

C. MINCA (Continuare în pag. 3)

M. TEODORU (Continuare în pag. 3)

De curînd, școlii elementară nr. 177 din București a căpătat numele marelui nostru pictor, Nicolae Grigorescu. Cu acest prilej studenții Institutului de artă plastică „N. Grigorescu”, care patronază școlii, au dat elevilor reproduceri după unele dintre cele mai frumoase tablouri ale lui N. Grigorescu și o sculptură

care reprezintă bustul acestuia. În școlii vor lua ființă în curînd trei cercuri de artă plastică, în care elevii vor învăța să îndrumarea studenților de la Institut, să picteze și să sculpteze. În fotografie: Elevii de la școlii nr. 177 „Nicolae Grigorescu” în jurul sculpturii primite de la studenți.

PROBLEMELE INSTRUIRII ÎN DEZBATEREA MAISTRILOR INSTRUCȚORI

„GAZETA ÎNVĂȚĂMINTULUI”, în colaborare cu Cabinetul metodic pentru învățământul profesional și tehnic din București, a organizat de curând o discuție asupra instruirii practice în atelierul școlii de la București, a unice școli din anul I. La această discuție au fost invitați să-și spună cuvântul maistrii-instrucțori fruntași din școlile profesionale ale Capitalei.

Redăm mai jos discuțiile purtate în jurul problemelor de bază pe care le ridică formarea la ucenici a priceperilor și deprinderilor practice de muncă.

NOUA PROGRAMĂ ȘCOLARĂ DE LĂCĂTUȘĂRIE ȘI CARACTERUL ȘTIINȚIFIC AL INSTRUIRII

În jurul primelor discuții s-a născut în jurul conținutului noii programe școlare de lăcătușărie și al contribuției pe care aceasta o aduce la instruirea caracterului științific al instruirii practice.

A luat cuvântul la început maestrul-instrucător GHEORGHE POPOVICI (director adjunct al școlii profesionale de ucenici C.F.R., Depul B.C.) Socotesc — a spus el — că noua programă contribuie mult la realizarea în mod științific a instruirii practice la lăcătușărie. Ea urmărește însușirea operațiilor de la simplu la complicat, pe baza cunoștințelor teoretice câștigate de ucenici la orele de tehnologia meseriei, adică generalizarea metodei de operații complexe. Instruirea practică se desfășoară în baza acestei metode, pe faze de operații. Astfel, la operația de îndreptare ucenicii își formează deprinderile executând îndreptarea la toate piesele; operațiile de tăiere, pilire, gaurire etc. sînt executate de asemenea pe toate piesele care urmează să fie realizate în atelierul școlii până la sfîrșitul anului. După însușirea a 3-4 operații ele sînt repetate pentru formarea unor deprinderi trinitice, în cadrul execuției unei lucrări complexe, care conține toate operațiile parcurse pînă la acea dată.

Se vede deci că noua programă școlară de lăcătușărie — întrucît anul trecut sîmbătățirea a fost anul acesta — este mult superioară programelor anterioare, bazate pe metoda depășită a „lucrului concret”. În cadrul aplicării acestei metode ucenicii executau de la început toate operațiile necesare realizării unei piese finite. De pildă, dacă la o piesă trebuia să se execute operații de masare, tăiere, pilire, gaurire, finisare și șlefuire, toate aceste operații erau executate de ucenici, de la prima la ultima, asupra piesei respective. În felul acesta ucenicii trebuia să execute anumite operații pe care nu și le însușeau în mod teoretic, să treacă la dificila operație de finisare înainte ca să fi căpătat deprinderi sau măcar priceperi pentru executarea tăierei — operație mult mai simplă. De

la aceasta se ajungea, bineînțeles, la minuirea greșită a unor unelte și la un randament scăzut în muncă. E drept că metoda instruirii pe operații complexe a întâmpinat la început opoziția unor maistri. Cred că este semnificativ, în această privință, poziția maestrului-instrucător Gheorghe N. Gheorghe de la școala noastră. Anul trecut, cînd uca nu se generalizase metoda de operații complexe, el a aplicat această metoda în atelierul școlii noastre, iar în atelierul școlii profesionale de transporturi, unde predă de asemenea instruirea practică, a aplicat metoda pe operații simple. Astăzi, în urma experimentării paralele a ambelor metode, tov. Gheorghe a recunoscut superioritatea metodei de operații complexe și se declară susținătorul convins al acestei metode.

Maistrul-instrucător IOAN PIRVU (școala profesională „Boleslaw Bierut”): Același lucru s-a întâmplat cu mine personal. Nici eu n-am avut la început prea multă încredere în noua metodă. Acum pot să spun că ea permite o instruire mult superioară celei realizate prin alte metode. Tocmai de aceea vreau să subliniez că mai există unele teorie în care noua programă de lăcătușărie, elaborată de Ministerul Învățămîntului și Culturii în colaborare cu ministerele care tînuiează școlii, nu aduce soluții pe linia aplicării științifice a metodei de operații complexe. De pildă, primele lucrări complexe pe care programa o introduce chiar în trimestrul I, sînt atribuite 18 ore. Or, în această perioadă au fost parcurse de abia 3-4 teme și cit ai căuta, nu poți găsi o lucrare utilă la care să folosești 18 ore numai pentru trasare, tăiere și pilire. Pentru tăierea metalelor — operație relativ ușor de însușit de ucenici — au fost atribuite 48 ore față de 108 de pilire prevăzute de aceeași programă. Raportul necesar-punător între timpurile de lucru acordate acestor două operații apare limpede în planificarea pe lucrări, la care în mod normal pentru efectuarea a 48 ore de tăiere ar fi necesare peste 400 ore de pilire.

O TEMĂ DIFICILĂ: SUDURA

Ing. ED. CUPPER (directorul cabinetului metodic): S-a considerat că, deoarece actuala dezvoltare a tehnicii necesită o largă folosire a lucrărilor de sudură, această operație merită să ocupe un loc de frunte în instruirea practică a ucenicilor. Mai mult chiar, unii au susținut că este necesar să se reducă la maximum nituirea — care într-o seamă de lucrări este înlocuită tot mai mult cu sudura. Iată de ce au fost prevăzute în noua programă 60 de ore pentru operația de sudură. Considerați că acest număr de ore e prea mic sau prea mare pentru însușirea în bune condiții a sudurii de către ucenici?

Maistrul-instrucător NICA LUTER (școala profesională „Grivița Roșie”): 60 de ore reprezintă și prea puțin și prea puțin. Anume, dacă ele ar fi oare electiv lucrute de fiecare ucenic, așa cum se întâmplă, de pildă, la trasare, pilire etc. poate ar fi prea mult. În realitate, lucrurile nu se întîmplă astfel. Atelierul școlii dispune doar de cîte un singur aparat de sudură autogenă și de unul pentru sudură electrică. În asemenea condiții maestrul-instrucător este obligat să facă instruirea și fiecare ucenic în parte, pentru a-l învăța să lucreze atât cu aparatul electric cit și cu aparatul de sudură autogenă. Faptă, deci, că dintr-o dată un ucenic nu lucrează efectiv decît o oră pentru fiecare operație de sudură.

În asemenea condiții nu poate fi asigurată formarea la ucenicii din anul I a unor deprinderi tehnice de lucru cu aparatul de sudură. Fără îndoială că dezvoltarea tehnicii cere acum imperios cunoașterea operației de sudură. Așa adăuga, însă, că în atelierul din întreprindere unde se efectuează curent lucrări de sudură există sudori specialiști. De aceea, cred, este suficient ca ucenicii lăcătușii și cei de alte specialități care învață lăcătușăria în anul I să cunoască aparatul de sudură, să aibă cîteva noțiuni și deprinderi elementare cu privire la felul cum trebuie efectuată sudura și să știe unde trebuie să aplice sudura autogenă și unde sudura electrică.

Maistrul-instrucător GH. POPOVICI: Am încercat să mărim timpul de lucru efectiv la sudură, repartizîndu-i pe ucenici pe lingă sudorii din întreprindere. Dar muncitorii din atelierul de sudură efectuează lucrări complicate și au norme precise de lucru; de aceea nu pot încredința aparatele de sudură ucenicilor. Astfel, că, în realitate, ucenicii termină anul I cunoscînd mai mult teoretic operația de sudură. De aceea consider că și în privința operației de sudură programă elaborată de Ministerul Învățămîntului și Culturii este insuficient studiată și că trebuie revizuită prin prisma condițiilor reale de efectuare a lucrărilor cu actualele mijloace materiale ale atelierelor școlii.

Maistrul-instrucător IOAN LUPULET (școala profesională „Mao Tze-dun”): Anul trecut am făcut parte din comisia concursului pe meserii organizat printr-o decizie de Ministerul Industriei Grele. Majoritatea participanților la concurs, ucenici-lăcătușii, au executat în condiții foarte bune lucrările cerute. În afară de una singură: sudura. Și trebuie să subliniez că nu li se cerea executarea unor lucrări

complicate, ci doar o sudură autogenă simplă, lipire cu costor și alămi. Noi am izbutit, deci, drept, în școala noastră să dăm ucenicilor din anul I unele priceperi în domeniul sudurii. Trebuie însă să recunoșc că am avut pentru aceasta condiții mai bune decît alte școli. Întrucît noi pregătim și clase de sudori, avem maști și sorturi de protecție suficiente pentru instruirea unor grupe întregi, de 15-20 de ucenici. Maistrul-instrucător au folosit în cadrul predării operației de sudură ajutorul ucenicilor din anul III-sudori, care și-au însușit în cea mai mare măsură această operație. În felul acesta, timpul de lucru efectiv cu aparatul de sudură s-a mărit simțitor, iar ucenicii au izbutit să capete deprinderi tehnice de executare a unor suduri simple.

Maistrul-instrucător IOAN PIRVU: Deși nu ne bucurăm de condiții la fel de favorabile ca cele ale școlii „Mao Tze-dun” am reușit și noi să dăm ucenicilor cunoștințe și priceperi în legătură cu sudura. Cum am procedat? Dispunem de 4 sorturi și 4 maști de sudură. Am lucrat pe subgrupe de cîte 3 ucenici, supraveghind și dînd indicații fiecărui subgrup. Nici unul dintre ucenici nu a trecut la altă operație pînă ce nu a izbutit să execute corect sudura autogenă a unei bănci metalice și sudura electrică a unui scaun pentru atelier.

Maistrul-instrucător AURELIAN POPOVICI (școala profesională „Tudor Vladimirescu”): Și noi am izbutit să formăm ucenicilor deprinderi de executare a sudurii. Trebuie să arăt, însă, că nici una dintre operațiile prevăzute în programa de lăcătușărie nu cere asemenea eforturi fizice, o asemenea concentrare a atenției, ca operația de sudură. Cred că în condițiile

unui singur maestrul-instrucător pentru fiecare grup de ucenici, instruirea la sudura nu se poate face decît individual. Aceasta chiar dacă am dispune de mai multe aparate, decît unul de fiecare tip.

Măsurile de protecție a muncii — mai ales la sudura electrică, unde ochii trebuie feriți cu foarte multă atenție de flacăra puternică a aparatului, cu alți mai mult cu cit unii ucenici au tendința să-și scoată masca, pentru a vedea mai bine — cer maestrului-instrucător să nu lase nici o clipă singur pe ucenicul care execută sudura. Maistrul-instrucător trebuie să prevină emoția firească pe care o încearcă ucenicul în primele clipe cînd electrodul atinge metalul.

ORGANIZAREA ȘI METODA PRACTICII ÎN ATELIERELE-ȘCOALĂ

Discuțiile purtate au scos în evidență că aplicarea noii programe necesită o minuțioasă organizare a instruirii practice în atelierul școlii. Fiește deci că problema materială la care s-au referit în cuvîntul lor maistrul-instrucător a fost metoda de organizare a instruirii practice, pregătirea atelierelor școlii pentru desfășurarea cu succes a execuției unor piese utile în folosirea operațiilor complexe.

Maistrul-instrucător GHEORGHE POPOVICI: O măsură organizatorică de cea mai mare însemnătate pentru asigurarea unei instruirii practice științifice, o constituie alcătuirea tabloului de piese care trebuie executate în tot cursul anului. Acest tablou a fost stabilit înainte de începutul anului școlar și a necesitat o serie de operații destul de dificile. Am pornit de la principiul de a executa piese cerute în producție. Tabloul conține 17 piese: ciocan de 500 grame, daltă lată, daltă în cruce, dorn, punctator, foarfecă, clește patent etc. Pe baza tabloului general am alcătuit o listă a pieselor ce urmau să fie executate în trimestrul I (ciocan 500 grame, dorn, bulon). Încă din luna iunie ne-am ocupat de procurarea materialelor necesare executării acestor piese. O dată cu primirea programelor și întocmirea planului calendaristic, comisia metodică de specialitate a stabilit pentru fiecare operație materialul și piesele care trebuie să intre în circuit. Astfel am reușit pînă acum ca la trasare, tăiere, pilire, să introducăm în circuit toate piesele trecute în producție, în afara celor desemnate pentru executarea lucrărilor complexe și a lucrărilor de control.

Maistrul-instrucător AURELIAN POPOVICI: Am cercetat și eu tabloul de piese despre care a vorbit tov. Popovici. Socotesc că, în general, piesele sînt justificat alege și asigură parcurgerea tuturor operațiilor. Văd însă că punctatorul, de pildă, este trecut la operația de pilire, cînd în producție el este executat numai prin forjare sau strîngere. Tendința acestor de a acoperi numărul de ore prevăzut în programa școlară pentru o anumită operație, folosind această operație la lucrări care în producție se execută cu totul altfel, tendință vădită și în activitatea altor maistri, este dăunătoare. De exemplu, am văzut unii maistri-instrucători care-i învăț pe ucenici să execute ciocane prin pilire, cînd ete se lucrează numai prin forjare. În ceea ce mă privește, i-am învățat anul trecut pe ucenici să execute decuparea prin gaurire — procedeu învechit, înlocuit pretutindeni în industrie prin decuparea la presă. Asemenea greșeli duc la înșuşirea de timp și energie și totodată nu înarmează pe ucenici cu deprinderi necesare în producție.

Maistrul-instrucător GHEORGHE POPOVICI: Ne-am dat și noi seama că în această privință am greșit. În viitor vom căuta să evităm asemenea greșeli, căci ucenicii trebuie puși, încă din primele zile de practică în atelier, să execute lucrările în condițiile obișnuite ale producției.

Trecînd la o altă măsură de organizare a instruirii practice, aş

vă dirijeze astfel efectuarea lucrării în cel mai scurt timp de lucru care revine fiecărui ucenic să găsească înțelegerea unor priceperi corecte de muncă. În acest timp, ucenicii din grupă nu vor fi lăsați să lucreze în unele piese acceptate anterior, fie că vor realiza o lucrare complexă. Bineînțeles, toate acestea cer o pregătire anterioară minuțioasă a tuturor condițiilor pentru efectuarea sudurii autogene și electrice.

Maistrul-instrucător ALEXANDRU ȘTEFAN (școala de meserii „Galvani-Tei”): Noi avem în cadrul școlii un atelier de sudură în care lucrează ucenicii sudorii din anul III. La predarea sudurii repartizăm, pe lingă aceștia, ucenici din anul I. Propun să se inițieze cursuri de sudură pentru maistrul-lăcătușii care nu sînt specializați în această operație, pentru ca ei însuși să fie stăpîni pe toate cunoștințele necesare predării acestei operații dificile.

Maistrul-instrucător AURELIAN POPOVICI: O școală cu plan de producție are cele mai bune condiții pentru desfășurarea planului de instruire practică. Pentru aceasta, însă, trebuie să înțelegem că planul de producție este o consecință firească a planului de instruire și în nici un caz să nu subordonăm pregătirea ucenicilor realizării planului de producție al școlii. Organizarea școlilor de meserii în condițiile actuale permite o bună aprovizionare cu materiale. De aceea este greșită total afirmația anumitor maistri-instrucători că planul de producție încurcă desfășurarea învățămîntului practic și că în orice caz el ar trebui realizat numai în atelierul de producție, cu ucenicii din anii II și III. Consider că nu poți afirma că li înveți pe ucenicii din anul I meseria, dacă la sfîrșitul anului școlar ei nu pot prezenta piese utile pe care le-au realizat în atelier.

Maistrul-instrucător ION APOLZAN (școala de meserii „Galvani-Tei”): Într-adevăr, organizarea ca-

vrea să vorbesc despre panoul pe faze de operații pentru executarea unor piese. Pe acest panou se poate urmări o lucrare pornind de la materialul brut și trecînd prin fiecare operație. Alături de evoluția piesei către produsul finit este prezent și planul de execuție. Un asemenea panou am văzut expus anul trecut în atelierul școlii profesionale „Grivița Roșie”. Însușindu-ne experiența tovarășilor de la „Grivița Roșie”, folosim și noi un astfel de panou.

Maistrul-instrucător IOAN PIRVU: Socotesc că, pentru aplicarea cu succes a metodei de operații complexe, este deosebit de necesară colaborarea cu întreprinderea care tutează școala. De aceea, înainte de începutul anului școlar am cerut întreprinderii lista materialelor de care are nevoie pentru utilizare și pe care intenționa să și le procure de la alte întreprinderi. Pe listă figurau ciocane sub 500 grame, compase, clești ascușiți, clești patent etc. Pe baza acestei liste comisia metodică a alcătuit tabloul de piese utile care urmau să fie executate pînă la sfîrșitul anului I. Am confecționat apoi planșe care arată operațiile de executat și poziția de lucru la diferite operații. Am căutat să le formăm ucenicilor pricepera de a folosi documentația tehnică din întreprindere.

În condițiile executării unor piese pe faze și operații se ridică problema păstrării de către maestrul-instrucător, pînă la sfîrșitul anului școlar, a majorității pieselor executate de ucenici. E dificil, desigur. Aceasta însă nu trebuie să ne determine în nici un caz să renunțăm la un principiu de lucru științific. Școala noastră a asigurat depozitarea tuturor pieselor în lucru, marcate cu inițialele fiecărui ucenic care le execută, astfel că nu se mai potreci nici un fel de încurcături în legătură cu minuirea acestor piese.

Și noi folosim un panou asemănător cu acela despre care a vorbit tovarășul Popovici. În alcătuirea lui ne-am condus însă tot după principiul operațiilor complexe, adică am împărțit executarea diferitelor operații (pilire plană, convexă, concavă). Astfel tabloul este orientat pe temele din programa școlară de lăcătușărie — și nu pe obiectele care se execută.

Maistrul-instrucător GHEORGHE POPOVICI: Dar și panoul nostru este adaptat acestui principiu: pe orizontală poți urmări fazele de operații executate la aceeași piesă, iar pe verticală ai o viziune de ansamblu asupra temei de lucru.

Maistrul-instrucător IOAN PIRVU: Atunci panoul nostru este mai bun decît cel pe care-l folosim noi. Vom trece să luăm modelul, pentru a realiza un panou asemănător.

Maistrul-instrucător ALEXANDRU ȘTEFAN: În condițiile școlilor de meserii, instruirea practică pe baza metodei operațiilor complexe se poate asigura integral numai dacă maestrul-instrucător o axează pe planul de producție al școlii și pe termenle de execuție a lucrării din plan. De aceea, înainte de începerea anului școlar, analizînd

comenzile primite de către școală, noi intragem lucrările care cuprind operații necesare parcurgerii programelor de lăcătușărie. Toțișii, la unii maistri din școala noastră se mai constată rămîri în urmă în aplicarea metodei de operații complexe. Aceasta se datorează insuficienței unor experiențe, explicabile într-o măsură prin faptul că anul trecut școala noastră nu a avut ucenici care să facă practică în atelierul școlii de lăcătușărie.

Maistrul-instrucător AURELIAN POPOVICI: O școală cu plan de producție are cele mai bune condiții pentru desfășurarea planului de instruire practică. Pentru aceasta, însă, trebuie să înțelegem că planul de producție este o consecință firească a planului de instruire și în nici un caz să nu subordonăm pregătirea ucenicilor realizării planului de producție al școlii. Organizarea școlilor de meserii în condițiile actuale permite o bună aprovizionare cu materiale. De aceea este greșită total afirmația anumitor maistri-instrucători că planul de producție încurcă desfășurarea învățămîntului practic și că în orice caz el ar trebui realizat numai în atelierul de producție, cu ucenicii din anii II și III. Consider că nu poți afirma că li înveți pe ucenicii din anul I meseria, dacă la sfîrșitul anului școlar ei nu pot prezenta piese utile pe care le-au realizat în atelier.

Maistrul-instrucător ION APOLZAN (școala de meserii „Galvani-Tei”): Într-adevăr, organizarea ca-

FAMILIARIZAREA UCENICILOR CU METODELE ÎNAINȚATE DE MUNCĂ

Una din calitățile esențiale care determină caracterul științific, înaintat, al instruirii pe operații complexe constă în faptul că da impus aplicării chiar în condițiile atelierelor școlii a unor metode de muncă avansate. Cu privire la aceasta, maistrul-instrucător participanți la discuție au relevat măsurile luate de ei pentru a îmbina instruirea practică în atelierul școlii cu pregătirea ucenicilor pentru aplicarea metodelor înaintate de muncă.

Maistrul-instrucător ION APOLZAN: Pregătirea ucenicilor pentru aplicarea în producție a metodelor înaintate de muncă trebuie să înceapă, cred eu, cu exemplul personal al maestrului-instrucător cu privire la organizarea locului de muncă, în atelierul școlii se extinde metoda de organizare a locului de muncă inițiată de fruntașii sovietici în producția Vorosin. Aceasta metoda stabilește normele pentru cea mai potrivită așezare a sculelor și utilajului folosit de lăcătușii, în așa fel încît muncitorii să-și găsească uneltele la îndemîna în tot timpul lucrului. Pare un lucru simplu, dar fotografierile zilei de muncă a unui ucenic al cărui banc de lucru este aranjat după metoda Vorosin și a unui ucenic care sculele stau în neorânduirea indică un câștig de a. procente o oră în favoarea celui dintîi.

Maistrul-instrucător IOAN PIRVU: Și noi ne străduim să-i convingem prin fapte pe ucenici de avantajele concrete ale anumitor metode înaintate. Am pus, de pildă, doi ucenici să execute concomitent aceeași operație prin metode diferite: unul să finiseze o piesă prin pilire longitudinală și

unul prin pilire normală. A reieșit clar avantajul pilirii normale, atunci cînd mai avem de luat din material circa 1 mm. pînă la finisaj. Există condiții să se treacă direct, chiar în atelierul școlii, la aplicarea unor metode noi din întreprindere. Astfel, noi am început să aplicăm în atelierul școlii metoda sovietică de gaurire Jirov. Aceasta metodă prevede folosirea pentru găurile de diametre mari a unui singur burghiu în loc de două, cum se utilizează de obicei. Burghiul este astfel ascuțit încît să capete două unghieri de tăiere — unul pentru străpungere și altul pentru lărgirea găurii. Profesorul inginer Ion Căteșescu a studiat în uzină aplicarea metodei Jirov și a elaborat un material în legătură cu posibilitățile de aplicare a acestei metode în atelierul școlii. Astăzi, întreaga instruire la tema „Gaurire” se desfășoară pe baza metodei Jirov, care reduce mult timpul de muncă la fiecare lucrare.

Maistrul-instrucător IOAN LUPULET: Pentru a se ridica nivelul pregătirii cadrelor didactice și pentru a se crea acestora posibilități largi de aplicare a metodelor înaintate de lucru, toți maistrul-instrucătorii și toți profesorii de specialitate tehnică din școala noastră participă la activitatea cabinetului tehnic al întreprinderii. Astfel putem cunoaște inovațiile și noile metode de lucru care se introduc în întreprindere. Tot cu sprijinul uzinei am organizat demonstrații ale muncitorilor fruntași cu privire la metodele de executare a diferitelor operații.

STABILIREA NORMELOR DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Ing. ED. CUPPER: Care este baza pe care ați stabilit normele de învățămînt, adică normele de executare a diferitelor operații și lucrări de către ucenici și în ce măsură aceste norme s-au dovedit corespunzătoare în producție?

Maistrul-instrucător ALEXANDRU ȘTEFAN: Știu că metodicile de specialitate stabilesc anumite coeficienți pe baza cărora sînt calculate normele de învățămînt, în funcție de normele din producție. În prima luna de practică, ucenicii nu li se aplică nici un fel de normă, urmînd ca din luna a doua să se înceapă cu coeficientul 45, care descrește succesiv, pe măsură ce ucenicii își însușesc unele deprinderi. La sfîrșitul anului școlar, ucenicii din anul I trebuie să realizeze lucrările din categoria a III-a a indicatorului tarifar, în același timp cu un muncitor calificat.

Ing. ED. CUPPER: Pentru a aplica coeficienții indicați de metodicile este necesară cunoașterea normelor de producție. De unde luați aceste norme sau, dacă nu le aveți, pe ce bază le stabiliți?

Maistrul-instrucător IOAN PIRVU: Aceasta este o problemă deosebit de grea. Nu toate normele le găsim în întreprinderea tutează și chiar atunci cînd le găsim nu ne putem orienta întotdeauna după ele, întrucît condițiile de execuție în atelierul întreprinderii sînt diferite față de atelierul școlii. De aceea, în timp ce la unele operații folosim norma din producție, la altele ne bîzim doar pe experiența noastră personală. Desigur, aceasta diminuează caracterul științific pe care trebuie să-l aibă normarea. La ciocanul de 250 grame, bunăoară, sînt necesare 4 găuriri. Pentru fiecare gaurire norma din întreprindere, verificată de noi și în condițiile atelierului școlii, indică 15 minute pentru pregătire plus 8 minute pentru lucrul efectiv. La această normă am aplicat coeficientul din luna a doua, adică 4,5. Coeficientul l-am aplicat însă numai la timpul efectiv de lucru, timpul de pregătire rămînd același.

Ing. ED. CUPPER: O serie de studii apărute în Uniunea Sovietică și unele discuții purtate de curînd în Republica Democrată Germană

Un aspect din timpul discuțiilor. Are cuvîntul maestrul-instrucător Ioan Lupuleț.

tuată a școlilor de meserii permite efectuarea unei instruirii practice de calitate. Fără a ne abate de la realizarea planului de producție am putut aplica operațiile înaintate de programa școlară la piesele cele mai potrivite pentru aceasta. Nu am fost siliți de pildă, să efectuăm pilirea comică la dornuri. Noi forjăm dornurile. De asemenea, avem toate condițiile pentru efectuarea operațiilor complexe. Pot afirma cu toată convingerea că, imbinînd strîns planul de instruire cu planul de producție, aceste școli pot trăi pe propriile lor picioare.

operațiile începute chiar în luna respectivă. Coeficientul trebuie pus deci ca un coeficient mediu al tuturor operațiilor executate.

Maistrul-instrucător AURELIAN POPOVICI: Chiar și cu aceste corectivi, pe care unii dintre noi le-am înțeles, fără să cunoaștem materialul de specialitate, aplicarea coeficienților de stabilire a normelor este destul de dificilă. De aceea trebuie să mărturisesc că am mers pe linia stabilirii unor norme de învățămînt directe, fără aplicarea de coeficienți. Într-o primă etapă au executat maistrul lucrării, în condițiile de lucru ale ucenicilor, cu utilajul lor. Apoi am cerut ucenicilor să execute operațiile. La piesa cu care începuse lucrul nu am stabilit nici o normă. În această perioadă ne-am ocupat de cronometrarea muncii diferiților ucenici și de fotografierea condițiilor în care execută operația. Pe baza acestor date, începînd de la lucrarea următoare am putut stabili norma de învățămînt, pe care am redus-o apoi succesiv, dîndu-i astfel un continuu caracter stimulant.

Maistrul-instrucător NICA LUTER: Și noi ne-am orientat, în general, după puterea de muncă a ucenicilor și după utilajul existent în atelierul școlii. Are dreptate însă tov. Pirvu atunci cînd afirmă că o asemenea metodă nu este pe deplin științifică. Ea poate duce la erori. De aceea, ne străduim tot timpul să-o verificăm comparativ cu normele de execuție a operațiilor în întreprindere, în așa fel încît să putem realiza obiectivul principal pe care-l urmărim: executarea de către ucenici la sfîrșitul anului școlar a unor lucrări de categoria a III-a în norma unui muncitor calificat.

Maistrul-instrucător GHEORGHE POPOVICI: Este adevărat că în privința aplicării normelor de învățămînt există o serioasă rămînire în urmă. Nici Ministerul Învățămîntului și Culturii și nici celelalte ministere care tutează școlii nu s-au preocupat suficient de această problemă de mare însemnătate. Coeficienții de transformare a normei de producție în normă de învățămînt nu au fost verificați în practică și adaptați la nivelul actual de dotare tehnică a atelierelor școlii. Trebuie să se treacă de urgență la normarea pieselor pe faze de operații, la stabilirea unor criterii științifice de transformare a normelor de producție în norme de învățămînt. Cabinetele metodice pentru învățămîntul profesional și tehnic ar putea da un ajutor substanțial în această privință, inițind o acțiune de cronometrare și fotografiere a lucrului și întocmînd, pe baza acestora, indicații metodice pentru aplicarea normelor în școli.

Ing. ED. CUPPER: În momentul de față cabinetul metodic din București studiază amanunțit documentația tehnică și criteriile de stabilire a normelor, verifică și corectează coeficienții de transformare a normei de producție în normă de învățămînt. În același timp, în cadrul Ministerului Industriei Grele se elaborează o lucrare cuprinzînd normarea tehnică pe faze și operații a 20 de piese care se execută în mod curent pentru parcurgerea programelor școlare de instruire practică la anul I. Normarea pieselor a fost stabilită comparativ cu utilajele medii ale atelierelor școlii. Apariția acestei lucrări și îmbunătățirea coeficienților pentru stabilirea normelor de învățămînt vor contribui în mare măsură la îmbunătățirea coeficienților existenți pe această linie.

discuția organizată cu maistrul-instrucătorii, cu privire la desfășurarea instruirii practice la anul I, a dezbătut cîteva din cele mai importante probleme actuale ale pregătirii profesionale a viitorilor muncitori. Participanții la discuție au relevat științific deosebită creșterea pentru aplicarea metodei științifice de instruire pe operații complexe, prin îmbunătățirea substanțială a conținutului noii programe școlare de lăcătușărie. Școlind la lumină și unele slabiciuni evidente de noua programă (timpul exagerat acordat pentru efectuarea primei teme de lucru complex, raportul necorespunzător între orele acordate prin program operațiilor de tăiere și pilire), discuțiile au creat posibilitatea percepției nării, în viitorul an școlar, a programei de lăcătușărie.

Majoritatea maistrilor-instrucătorii participanți la discuție au subliniat importanța pregătirii tehnico-organizatorice și materiale a atelierelor școlii pentru reușita desfășurării științifice a instruirii practice. Ei au dovedit cu fapte concrete posibilitatea și roadele desfășurării instruirii practice a ucenicilor din anul I pe baza conexiunii unor obiecte utile, acoperind în evidență caracterul profund educativ al acestei forme de instruire. Participanții la discuție au combătut totodată susținerea înșoșită de teme, reieșind o mentalitate inapoiată, a anumitor maistri-instrucători care considerau că formarea primelor deprinderi de muncă trebuie să aibă loc numai prin executarea de lucrări larg utilizate practic.

Deosebit de valoroasă a apărut inițiativa maistrilor-instrucătorii și a profesorilor de specialitate tehnică din școlile profesionale de a deprinde pe ucenici, o dată cu parcurgerea primelor teme ale programei de instruire practică, să folosească metode de muncă înaintate.

Metodele folosite rezultatele obținute de maistrul-instrucător Ioan Pirvu, Aurelian Popovici și Ioan Lupuleț dovedesc că printr-o preocupare temeinică și o pregătire minuțioasă a condițiilor de muncă se poate asigura înarmarea ucenicilor din anul I cu deprinderi trinitice de lucru și la operațiile cele mai dificile cuprinse în programa școlară de lăcătușărie, cum este, de pildă, sudura.

Discuția a relevat necesitatea concentrării eforturilor maistrilor-instrucătorii, profesorilor de tehnologie, metodicilor și specialiștilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii și din ministerele care tutează școlii profesionale și tehnice pentru rezolvarea științifică a problemei normării lucrărilor efectuate de ucenici în atelierul școlii.

Participarea activă a tuturor cadrelor didactice din școlile profesionale și tehnice la rezolvarea problemelor de bază ridicate de activitatea instructiv-educativă din aceste școli și în special de pregătirea practică a ucenicilor și elevilor va duce, fără îndoială, la găsirea căilor celor mai potrivite pentru ridicarea nivelului pregătirii schimbului de mîna al clasei noastre muncitoare.

Și-acum, cit lucrează el, mă mi văd de treburile mele...

